

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 644/2014-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 3. marca 2015 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika a zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Ľubomíra Dobríka o sťažnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Emílou Korčekovou, advokátska kancelária, L. Novomeského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 70/2008 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 70/2008 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava I prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 70/2008 konal bez zbytočných prieťahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 700 € (slovom sedemsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 283,90 € (slovom dvestoosemdesiattri eur a deväťdesiat centov) na účet advokátky JUDr. Emílie Korčekovej, advokátska kancelária, L. Novomeského 25, Pezinok, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 644/2014-10 zo 4. novembra 2014 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 70/2008 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Následne ústavný súd 25. novembra 2014 vyzval okresný súd na vyjadrenie sa k vecnej stránke prijatej sťažnosti a oznámenie, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

Vyjadrenie okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 19. januára 2015. V jeho prílohe sa nachádzal súdny spis, vyjadrenie predsedníčky okresného súdu s chronológiou

úkonov okresného súdu i účastníkov v napadnutom konaní, z ktorej vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

„04.04.2008 podal navrhovateľ návrh ma začatie konania,

11.04.2008 súd vyzval odporcu na vyjadrenie k návrhu navrhovateľa,

25.05.2010 MS SR doručilo svoje vyjadrenie k návrhu a zároveň sa ospravedlnilo svoju neúčast na pojednávaní dňa 27.05.2010 pričom súhlasilo, aby súd rozhodol o žalobe na základe listinných dôkazov v jeho neprítomnosti,

dňa 27.05.2010 navrhovateľ na pojednávaní doplnil žalobný návrh a upravil petit na sumu 16.596,95 EUR, súd pojednávanie odročil na 21.09.2010 z dôvodu potreby rozhodnúť o zmene petitu,

28.06.2010 súd rozhodol o návrhu na zmenu petitu,

10.08.2010 navrhovateľ rozšíril žalobný návrh,

21.09.2010 súd odročil pojednávanie na 23.11.2010 z dôvodu ospravedlnenej neprítomnosti odporcu a z dôvodu potreby rozhodnúť o rozšírení žaloby,

27.09.2010 súd pripustil rozšírenie žalobného návrhu,

23.11.2010 sa konalo nariadené pojednávanie v neprítomnosti odporcu, na ktorom bol vypočutý navrhovateľ,

06.12.2010 súd požiadal Daňový úrad Bratislava II o poskytnutie informácie,

27.12.2010 bola doručená odpoveď Daňového úradu Bratislava II,

30.03.2010 navrhovateľ doplnil žalobný návrh a upravil petit na istinu 218.074,47 EUR a nemajetkovú ujmu vo výške 250.000,- EUR,

27.01.2011 súd pripustil zmenu petitu v zmysle podania navrhovateľa,

08.03.2011 bolo súdne pojednávanie odročené za účelom predvolania svedka,

24.05.2011 sa konalo súdne pojednávanie, na ktorom bol vypočutý svedok a zároveň odporca navrhol vstup vedľajšieho účastníka [REDACTED]-súdneho exekútora,

01.06.2011 súd vyzval [REDACTED], súdneho exekútora na vyjadrenie, či súhlasí so vstupom do konania ako vedľajšieho účastníka na starne odporcu,

10.06.2011 bol doručený súhlas exekútora [REDACTED] so vstupom do konania,

20.07.2011 súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka [REDAKOVANÉ],
súdneho exekútora do konania na strane odporcu,

25.07.2011 navrhovateľ doručil do súdneho spisu zmenu žalobného návrhu a návrh
na vypočutie svedkov, keď žiadal priznať istinu 218.074,47 EUR a nemajetkovú ujmu
vo výške 218.074,47 EUR,

08.08.2011 navrhovateľ podal odvolanie voči pripusteniu vstupu vedľajšieho
účastníka [REDAKOVANÉ], súdneho exekútora do konania na strane odporcu,

14.09.2011 bolo doručené vyjadrenie [REDAKOVANÉ], súdneho exekútora,

23.09.2011 bol spis predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní voči
uzneseniu o pripustení vedľajšieho účastníka zo dňa 20.07.2011,

30.11.2011 odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil; spis vrátený 15.12.2011,

12.01.2012 odporca podal návrh na zloženie preddavku v zmysle § 141a O.s.p,

16.03.2012 súd vyzval odporcu, aby odôvodnil právny záujem vedľajšieho účastníka
na výsledku sporu,

29.09.2012 súd zisťoval vlastnícke vzťahy navrhovateľa prostredníctvom GKÚ
Bratislava,

dňa 07.11.2012 súd ďalej zisťoval majetkové pomery navrhovateľa nazretím do spisu
26C/70/2008 a vyhotovením fotokópií listín potrebných na rozhodnutie v zmysle § 141a
O.s.p.,

dňa 21.01.2013 súd pripustil zmenu žalobného petitu v zmysle podania doručeného
súdu dňa 25.07.2011,

21.01.2013 súd uznesením zaviazal navrhovateľa na zloženie preddavku v zmysle
§ 141a O.s.p.,

21.01.2013 súd urgoval odporcu na odôvodnenie právneho záujmu vedľajšieho
účastníka na výsledku sporu,

15.03.2013 bolo doručené vyjadrenie odporcu na výzvu súdu ohľadne právneho
záujmu vedľajšieho účastníka na výsledku sporu,

03.05.2013 súd uznesením rozhodol, že vstup vedľajšieho účastníka [REDAKOVANÉ]
[REDAKOVANÉ], je prípustný,

03.05.2013 súd konanie v zmysle § 141a O. s. p. zastavil,

28.05.2013 súd vydal opravné uznesenie v časti označenia navrhovateľa,
10.06.2013 bolo podané odvolanie navrhovateľa voči uzneseniu o zastavení konania
zo dňa 03.05.2013,
14.10.2013 navrhovateľ doručil doplnenie odvolania,
15.10.2013 spis bol predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie,
27.02.2014 odvolací súd vrátil spis bez rozhodnutia s prípisom, aby prvostupňový
súd doručil opravné uznesenie zo dňa 03.05.2013 vedľajšiemu účastníkovi a následne spis
opätovne predložil odvolaciemu súdu,
16.06.2014 súd opätovne predložil spis odvolaciemu súdu,
30.06.2014 odvolací súd zrušil uznesenie prvostupňového súdu o zastavení konania
z dôvodu nezloženia preddavku v zmysle § 141a O. s. p.“

Rovnaké skutočnosti týkajúce sa priebehu napadnutého konania zo súdneho spisu,
ktorý mu bol zapožičaný a doručený 19. januára 2015, zistil aj ústavný súd.

Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla, že „sa jedná o vec
po skutkovej i právnej stránke zložitú. Navrhovateľ v konaní sp. zn. 26C/70/2008 žaluje
Slovenskú republiku zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti SR za nesprávny úradný
postup súdneho exekútora znehodnotením pohľadávky navrhovateľa v súvislosti
s konkurzným konaním.

... Celkovú dĺžku konania ovplyvnilo aj správanie účastníkov, keď sa odporca 3 krát
neustanovil na pojednávanie (dňa 27.05.2010, 21.09.2010 a 23.11.2010), ďalej početné
procesné návrhy účastníkov (4 krát zmena petitu, návrh na vstup vedľajšieho účastníka,
návrh na zloženie preddavku v zmysle § 141a O. s. p.). Predĺženie konania bolo zapríčinené
aj tým, že v konaní došlo dva krát k zmene zákonného sudcu. Na dĺžku konania mala vplyv
aj zložitost aplikácie procesného ustanovenia § 141a O. s. p. berúc do úvahy nejednotnú
rozhodovaciú činnosť všeobecných súdov.“

Predsedníčka okresného súdu v závere svojho vyjadrenia vyjadrila súhlas
s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Právna zástupkyňa sťažovateľa v liste doručenom ústavnému súdu 2. februára 2015 súhlasila s upustením od verejného pojednávania vo veci v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu

odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť sporu, v ktorom sťažovateľ je žalobcom a Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky žalovaným, ktorého predmetom je nesprávny úradný postup súdneho exekútora znehodnotením pohľadávky sťažovateľa v súvislosti s konkurzným konaním, ústavný súd pripúšťa, že dĺžka konania mohla byť závislá od skutkovej či právnej náročnosti

prerokovávanej veci, hoci obdobné konania možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva. Napriek uvedenému ďalej dodáva, že samotnou skutkovou a právnou zložitou prerokovávanej veci však nie je možné ospravedlniť doterajšiu dĺžku napadnutého konania.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných prieťahov v napadnutom konaní, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľove početné (celkom 4) procesné návrhy na zmenu petitu žaloby v priebehu konania, čiastočne prispeli k doterajšej dĺžke napadnutého konania, pričom jeden z týchto návrhov sťažovateľa bol doručený priamo na pojednávaní, ktoré bolo potrebné z uvedeného dôvodu odročiť. Sťažovateľovi však nemožno vyčítať to, že využil svoje právo podať opravný prostriedok – odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu o pripustení vedľajšieho účastníka na strane žalovaného (doručené okresnému súdu 8. augusta 2011), na druhej strane je však potrebné poukázať na to, že ústavný súd vo svojich rozhodnutiach už viackrát vyslovil, že v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkom konania neznáša zodpovednosť za predĺženie konania oprávnená osoba, ale zodpovednosť v takomto prípade nemožno pripísať ani štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04, III. ÚS 132/2012). V súlade s touto judikatúrou preto dobu potrebnú na rozhodovanie súdov (aj odvolacieho) o procesných návrhoch sťažovateľa, ktoré prispeli k doterajšej dĺžke napadnutého konania, ústavný súd zohľadnil pri stanovení výšky finančného zadosťučinenia, ktoré sťažovateľovi týmto nálezom priznal.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, bol postup samotného okresného súdu a Okresného súdu Bratislava I.

Ústavný súd z predloženého súdneho spisu zistil a identifikoval len jedno obdobie neodôvodnenej nečinnosti v celkovom trvaní približne dvadsaťštyri mesiacov. Tým obdobia nečinnosti bolo obdobie od výzvy okresného súdu adresovanej žalovanému

na vyjadrenie sa k žalobe z 11. apríla 2008 do uskutočnenia prvého pojednávania vo veci samej 27. mája 2011.

Ústavný súd zastáva názor, že zbytočné prieťahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, resp. nesústredenou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Ústavný súd zároveň konštatuje, že aj keď postup okresného súdu v nasledujúcom období bol v zásade plynulý, bez evidentnej nečinnosti, vychádzajúc z doterajšej dĺžky napadnutého konania a štádia, v ktorom sa nachádza, je nutné konštatovať, že konanie ako celok je poznačené nesústredenou a neefektívnou činnosťou.

Ústavný súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že okresný súd v napadnutom konaní nepostupoval v súlade so základným právom sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právom na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto konštatuje, že doterajším postupom okresného súdu v konaní, ktoré je vedené pod sp. zn. 26 C 70/2008, došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

Ústavný súd na základe svojho zistenia, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, mu prikázal, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 26 C 70/2008 konal bez zbytočných prieťahov, pretože označená vec nebola rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti sťažovateľa právoplatne skončená (bod 2 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ v sťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 7 500 €, ktoré odôvodnil tým, že napadnutým konaním mu vznikla nemajetková ujma a napadnuté konanie „*nadobudlo charakter odmietnutia spravodlivosti*“, pričom všeobecný súd „*musí vedieť, že kompenzačné veci je povinný prejednať a rozhodnúť v súlade s judikatúrou ESĽP urýchlene, spravodlivo do 11-ich mesiacov, čo evidentne doposiaľ nesplnil... čo je aj z ústavného hľadiska neudržateľné a neakceptovateľné*“. Ďalej sťažovateľ výšku požadovaného zadosťučinenia odôvodňoval tým, že „*čo je pre sťažovateľa v hre*“, s poukazom na „*aktuálnu judikatúru ESĽP, najmä ak kompenzačné konanie a odškodnenie sťažovateľa (obete nezákonného konania exekútora – teda štátu) nesplnilo požiadavku primeranej lehoty*“.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, ako aj na jeho neodôvodnenú nečinnosť v trvaní 24 mesiacov, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde, ako aj na skutočnosť, že sťažovateľ čiastočne prispel k predĺženiu

konania, ale najmä na nedostatočné odôvodnenie žiadosti sťažovateľa, ústavný súd považoval priznanie sumy 700 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právna zástupkyňa sťažovateľa si uplatnila trovy konania, ktoré vyčíslila v celkovej sume 283,90 €.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou pozostávajúce z odmeny advokátky, a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2013 v sume 804 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2014 (príprava a prevzatie vecí a písomné vyhotovenie sťažnosti) po 134 €. Ďalej má právna zástupkyňa sťažovateľa aj nárok na náhradu režijného paušálu 8,04 € za dva úkony podľa vyhlášky vykonané v roku 2014.

Náhrada trov konania uplatnená sťažovateľom nepresahuje sumu, ktorú vypočítal ústavný súd, preto ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov konania v požadovanej sume 283,90 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyňi sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 4 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. marca 2015